

РЕШЕНИЕ

№ 5235

гр. София, 19.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5014** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 19.04.2021г., постановено по н.а.х.д. № 252/2021г., Софийският районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав е потвърдил наказателно постановление № Р-10-655/15.12.2020г., издадено от Заместник Председателя на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл.647, ал. 2 и чл.644 ал.2 пр.2 вр. ал.1т.2 от КЗ, вр. §1 т.51 от ДР на КЗ вр. чл.648 ал.1 от КЗ на ЗД [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000.00 лева, за извършено нарушение по чл.108 ал.1 от КЗ.

В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от санкционираното застрахователно дружество. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не се оспорва извършеното нарушение, а правната квалификация която му е дадена с ожалваното НП. Твърди се че нарушението не е извършено при условията на повторност, отделно се излагат доводи за незаконосъобразно провеждане на административнонаказателното производство, като се твърди и нарушено право на защита. Твърди се че незаконосъобразно е дадена квалификация на деянието, че е извършено при условията

на повторност едва в НП, като такъв квалифициращ елемент не е бил посочен в АУАН. Оспорва се датата на извършеното нарушение. Обосновават се съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление, алтернативно преквалифициране на наложената санкция.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 252/2021г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна следното: по повод постъпила жалба от А. И., с писмо изх. № 91-02-1120/29.10.2020г. КФН е изисквала от ЗД [фирма] да представи обяснения по случая и конкретно изброени документи. С писмо от 16.11.2020г. ЗД [фирма] е предоставило отговор по случая.

В хода на извършената проверка било установено, че пред ЗД [фирма] е била предявена претенция на 28.07.2020г. за изплащане на застрахователно обезщетение, вследствие на подадено от А. И. уведомление за щета. Преписката е образувана по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП в резултат на което са причинени увреждания на л.а.“Волво“ рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. И.. Претенцията е по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

На датата на завеждане на претенцията 28.07.2020г. пред застрахователят са били представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. На същата дата е бил извършен и оглед на увреденото МПС. На 29.07.2020г. е било представено удостоверение за банкова сметка и след тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни доказателства или др. документи.

На 12.11.2020г. ЗД [фирма] се е произнесло по претенцията, като е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 485.29лева по сметка на А. Г. И..

По делото не се спори, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението си окончателно да се произнесе по претенцията на И., като изплати обезщетение или мотивирано откаже плащане по претенцията, каквото е и изискването на чл.106 КЗ.

В случая дружеството се е произнесло с изплащане на застрахователно обезщетение извън законово определения за това срок, като по този начин е нарушило чл.108 ал.1 от КЗ.

Правилно и мотивирано СРС е приел, че нарушението е извършено на 20.08.2020г., а същото е било установено на 16.11.2020г.

Съставен е бил АУАН № Р-06-885/24.11.2020г. за констатираното нарушение допуснато нарушение на чл. 108 ал.1 от КЗ. Въз основа на този АУАН и проведеното административно наказателно производство е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийски районен съд.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е извел правни изводи за липсата на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и правилно прилагане на материалния закон.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Обжалваното съдебно решение е постановено и в съответствие с материалния закон. По съществуването на спора, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Софийският районен съд правилно е установил, че от обективна страна касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 108 от КЗ. Подробно в атакуваното Решение са обсъдени всички доводи на жалбоподателя включително и по отношение на правната квалификация отнасяща се до ангажиране на отговорността на процесното ЗД за нарушение извършено при условията на повторност.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на чл. 57 ЗАНН. Наказателното постановление е издадено в установения в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН преклузивен срок.

Неоснователни са и доводите, изложени в жалбата за неправилно посочване на датата на нарушението. Правилно СРС е установил, че АНО е посочил като дата на извършеното нарушение именно 20.08.2020г. Неоснователни са и доводите за допуснато нарушение при индивидуализиране на наказанието. Санкцията на застрахователното дружество е наложена в условията на повторност, доколкото нарушението на чл. 108 ал.1 от КЗ е извършено в едногодишния срок от влизане в сила предходно наказателно постановление за същото по вид нарушение. Видът и размерът на наказанието, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН са реквизит на наказателното постановление, а не на АУАН. Последният следва да съдържа само описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, но не и данни за предишни нарушения, нито оценка на тези данни като смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства. Още повече, че за актосъставителя не съществува задължение да издирва данни за извършени от нарушителя подобни нарушения в миналото. С оглед на това неоснователно е искането на касатора за преквалифициране на нарушението. В тази връзка следва да се отбележи, че административно наказателната отговорност на ЗД [фирма] е ангажирана за нарушение извършено при условията на повторност, тъй като установеното с АУАН №Р-06-885 от 24.11.2020г.

нарушение е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на НП №Р-10-821 от 17.09.2019г./влязло в сила на 16.03.2020г./ с което на ЗД [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение.

Правилно и мотивирано СРС е приел, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай. Разглежданото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други такива нарушения, свързани със забавеното изплащане на обезщетения по сключени застрахователни договори.

Правилно и мотивирано СРС е приел, че АНО е съобразил обществената опасност на нарушението и е определил имуществената санкция в границите на предвидения в закона минимум.

С оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото съдът намира, че следва да бъде уважено искането на КФН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 252/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.